Dosarul nr. 4r-686/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25104533-05-4r-24072026 Judecător Guțu Denis

Judecătoria
Comrat
sediul central

D E C I Z I E

22 septembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Hudoba Valeri
judecătorii Colev Grigori și Cherdivara Dumitru

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către Arabadji Roman împotriva hotărârii judecătoriei Comrat sediul central din 03 iunie 2026, adoptată pe cauza contravențională la contestația declarată de către Arabadji Roman împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 217932 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat din 17 iulie 2025, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La 17 iulie 2025, agentul constatator Jelezov R., din cadrul Inspectoratului de Poliție Comrat, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție

seria/nr.MAI04 217932 prin care Arabadji Roman a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, în perioada august 2024, a transmis datele personale două persoane necunoscute, pentru a fi înregistrat și a primi un ajutor material, și a se înregistra în aplicația PSB, cu scopul de a primi mijloace financiare la alegerile prezidențiale Republica Moldova din 2024. (f.d.15)

La rândul său, făptuitorul Arabadji Roman, la 17 iulie 2025, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 217932 și a deciziei agentului constatator din 17 iulie 2025, solicitând încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravențională stabilită la art.47^1 Cod contravențional. (f.d.2-13)

În motivarea contestației, a indicat că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional.

Respectiv în opinia contestatarului, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au explicat drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CEDO.

Consecvent la cele relatate, a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravențional, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 temeiurile de încetare a procesului contravențional. Procesul-verbal de contravenție materializează o

manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitate de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenției și trebuie menționat supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia. Sub aspectul legalității procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravențional.

Susține că, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sau valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Totodată instanța reține că, potrivit art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 Cod contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art.445 alin.(1), (2) din Codul contravențional.

Invocă că, sancțiunea în procedura contravențională reprezintă mijlocul legal care lipsește de efecte juridice actele procesuale și procedurale, precum și măsurile procesuale dispuse ori efectuate sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancțiunile procesual-contravenționale reprezintă niște remedii procesuale, ce urmăresc înlăturarea procedurii de consecințe juridice în ipoteza în care legea procesual contravenționale a fost încălcat. Conform conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) în atenția faptelor cod contravențional, constată că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică luna, anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Într-o altă ordine de idei este important de a specifica și faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită

contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient.

Mai susține că, odată ce legea contravențională în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvârșirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare raportat la actul de constatare, prin prisma art.443 Cod contravențional, atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciată de către instanța de judecată în strictă conformitate cu dispoziția art.445 alin.(1) Cod contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încalcă celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată.

În continuare, cu referire la probatoriu acumulat, menționează că, probele sunt elementele de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servește la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul verbal de perchiziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesul-verbal privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio și video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Reiterează că, în procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea careva mijloace speciale de constatare și nici despre existența la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta. Omisiunile ridică dubii referitor la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional. Or în situația respectivă este dificil de

stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblu lor au fost în măsură să afecteze achitarea procedurii în cauza dată.

La fel, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăția de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrată potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Constată în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționalș și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art.240 alin.(1) Cod contravențional.

La data de 28 noiembrie 2025 contestatarul Arabadji Roman a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Comrat (sediul central) cerere de completare a contestației inițiale. (f.d.42-50)

În motivarea cererii de completare a indicat că agentul constatator a indicat că contravenientul ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu. Circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancționării unei persoane.

Susține că o primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiune, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenția imputată. O a doua problemă ce se impune a fi analizată în cauză este conținutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepționate de petiționar, totodată apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje. Cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești. Cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloace bănești. Întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri. Mai mult ca atât, cum a fost

administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarului, niște probe din alt dosar penal. Nu se regăsește nici ordonanța de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora. Or, codul contravențional la art.425 alin.(2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează. O a treia problemă ce se impune a fi analizată în cauză este modalitatea acumulării probatoriului. Astfel că, fapta nu a fost individualizată. În afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Invocă agentul constatator că petiționarul a pretins și primit mijloace bănești întru susținerea unui anumit partid politic, dar a demonstrat oare agentul constatator că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024. A fost înregistrat oficial, a avut candidat pentru care petiționarul urma să voteze, nu partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024.

Mai susține că analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravențională pe care ar fi săvârșit-o petiționarul. Potrivit descrierii, faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-l neexecutării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

În planul încadrării juridico-contravenționale însă agentul constatator nu a demonstrat petiționarul ar fi pretins careva mijloace bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. În alți termeni, este necesar ca reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta constitutivele ale contravenției incriminate.

Dispoziția art.94 din Codul de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin.(1) pct.4), 8) al art.94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte: încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22.10.2024 nr.13-7920/2024, prin care s-a admis demersul procurorului cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr.2023970322 și s-a autorizat colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA „Moldcell” privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB (Federația Rusă), ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă. Prin încheierea respectivă, s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr.2023970322, pentru perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de

investigații au fost obținute probele pentru cauza penală nr.2023970322 și nicidecum în cadrul cauzei contravenționale în care este învinuit petentul. Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025 prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov și s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr.2023910322 în cauza contravențională RAP01433516. Datele și probele obținute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025 pot fi folosite doar de către persoanele autorizate și în cadrul cauzelor autorizate și anume: cauza penală nr.2023910322 și cauza contravențională RAP01433516.

Raportul de analiză informațional criminal efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^1 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal. Raportul dat a fost efectuat reieșind din învinuirea adusă (cuiva nu petiționarului) în temeiul art.181^1 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal, în cauza penală nr.2023970322 și respectiv, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravențională intentate în baza art.47^1 Cod contravențional. Mai mult în partea dreaptă sus a raportului respectiv, este strict menționat că a se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322. Prin urmare este ilegală folosirea acestui raport în alte cauze contravenționale sau chir penale. INSP în mod abuziv încălcând prevederile Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de Poliție datele cu caracter personal obținute prin Raportul de analiză informațional-criminală efectuat doar cauza penală nr.2023970322.

Ordonanța privind pornirea procesului contravențional din 08.04.2025 s-a dispus pornirea procesului contravențional nr.20258000021 în temeiul art.47^1 Cod contravențional, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și a contravențiilor, inclusiv pentru a desfășura acțiuni adăugătoare, de colectare și de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederilor legale.

Deci, în cadrul procesului contravențional nr.20258000021, pornit în temeiul art.47^1 Cod contravențional, agentul constatator urma să desfășoare acțiuni prin care să administreze probe noi, în cele încriminate, însă agentul constatator a folosit înscrisurile obținute de organul de urmărire penală, în cadrul cauzei penale nr.2023970322. Respectiv, agentul constatator nu a colectat și nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenției incriminate.

A solicitat contestatarul admiterea integral a contestației inițiale și suplimentare; declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pornit în privința petiționarului din lipsa probelor administrate de agentul constatator și din lipsa faptei contravenționale.

2. Poziţia instanţei de fond.

La data de 03 iunie 2026, prin hotărârea judecătoriei Comrat sediul central, s-a respins contestația lui Arabadji Roman împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 217932 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat din 17 iulie 2025, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată. (f.d.96-103)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 30 iunie 2026, Arabadji Roman, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 03 iunie 2026, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.107-117)

Recurentul nu este de acord cu hotărârea instanței, considerând-o neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare, din următoarele considerente.

În motivarea recursului s-a invocat, că conform contestației s-a menționat, că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Indica, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Astfel, recurentul a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului

contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerințe: intrinseci, constând în încălcarea cu vinovăție a unei norme de drept, faptă care va atrage aplicarea unei sancțiuni prevăzute de lege, și extrinseci, constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoană abilitată în acest sens - agentul constatator. În plus, agentului constatator îi incumbă obligația de a respecta o serie de forme expres prevăzute de Codul contravențional, care au scopul de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

Consideră că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele ari. 6 din

Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți. În ordinea celor menționate, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Menționează că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. În acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadru alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În speță s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancționat cu amendă în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace bănești pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „ Șansa", „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă". Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubio pro reo.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție (nulitatea procesului verbal), atragem atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „ anul 2024 și până în prezent" iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table excel, agentul prezintă data și ora concretă când au fost recepționată expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională).

Or, potrivit exigențelor impuse de art.6 par.3 lit.a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.

Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va

cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, ...

Astfel, consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] din Codul contravențional și nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanța trebuie să admită contestația și să anuleze sancțiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

În opinia instanței de judecată, faptul că persoana ar apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extrași, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată
de agentul constatator (din care ar face parte și contravenientul) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu își are demonstrată proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este mențiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la fața locului, constatare tehnico- științifică ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravențional.

Legat de sursa informației privind acceptarea mijloacelor bănești de către contravenient, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informațional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181[3] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal. Totuși, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului și nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigației.

În fine, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală

nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal ca fiind probă, așa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravențional, prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

- procesul-verbal cu privire la contravenție,
- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor,
- procesul-verbal de percheziție,
- procesul-verbal privind cercetarea la fața locului,
- procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod,
- explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional,
- declarațiile victimei, ale martorilor,
- înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Calificând acest raport ca și înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravențional, instanța de judecată atrage atenția că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenționale de raport.

Pe de altă parte, el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucție Vladislav Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional și mandatului corespunzător, așa acest raport de analiză informațional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art. 136 din Codul de procedură penală.

Mai mult - raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal conține mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale” iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr. 13-2236,2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01 433516, s-au

menționat care date anume urmează a fi folosite, și anume: - ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație;

- încheierea și mandatul judecătorului de instrucție al judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. 13-7921/2024 din 22.10.2024;

- procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024;

- ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație.

Raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravențională de față.

În concluzie, acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta - tabelul-listă cu persoana și numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal și care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea și mandatul judecătorului V.Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanța de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din codul penal în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional. Instanța de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional cu cauza contravențională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiției, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat.

Tot astfel, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție, și prezumțiile nu pot ține loc dc probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații ele.) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe el a acceptat și a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul amintit. Însă agentul constatator nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală (art.47^1 din Codul contravențional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de

mijloace bănești, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancțiunea. În concluzie, adăugarea unei liste și a informației despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare și individualizate. Tot aici, este de menționat că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii și când anume au fost recepționate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau și mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii /acceptării /recepționării/extragerii/primirii de mijloace bănești.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârșirii", și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, tară prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau și mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicații. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicații PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.

În virtutea principiului respectării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 par.3 CEDO, sub aspectul legalității incriminării, acuzația formulată să conțină și datele referitor la persoana/entitatea care a transmis mijloacele bănești către făptuitor precum și scopul (comportamentul electoral anume) pentru care acestea au fost transmise sau de altă parte - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor și nu doar la general, așa cum este expus în procesul verbal cu privire la contravenție - pentru exercitarea unui drept electoral.

În lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu arc o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată, deoarece in cadrul ședinței de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe in vederea primirii și/sau transferul sumelor bănești in baza aplicației descrise, precum și lipsa unor informații din conturile bancare prin care a-r realiza latura subiectivă a contravenției.

Respectiv, constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri si/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB”, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

În lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția persoanei, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Față de cele precizate, în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. Iar, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze. În hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În condițiile enunțate, nu este demonstrat că în acțiunile petentului, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Se reține că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Susține că instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei: c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Consideră că instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o marc importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

4. Termenul de declarare a recursului.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul*

împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1).

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea judecătoriei Comrat sediul central a fost adoptată la data de 03 iunie 2026 în lipsa recurentului (f.d.96-102), fiind expediată în adresa acesteia la data de 12 iunie 2026 (f.d.103), recepționată de către recurent la data de 02.07.2026 (f.d.105), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 30 iunie 2026.

Subsecvent, Completul de judecată constată că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La data de 24 iulie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d.120)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Prin notificarea din 31 iulie 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul că – cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat.

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat şi urmează a fi admis, cu emiterea unei noi hotărâri, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441*.

***Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional**, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: **nu există faptul contravenţiei**.*

Completul de judecată reține că, conform art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege.

Astfel, jurisprudenţa elaborată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, prevede că dreptul de acces la un tribunal presupune, printre altele, respectarea principiului securității raporturilor juridice, principiu considerat ca fiind unul din aspectele fundamentale ale preeminenţei dreptului, care cere, printre altele, ca, atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul faţă de principiul lucrului judecat, ce şi constituie principiul asigurării executării hotărârilor definitive (cauza *Brumărescu contra României*, din 23 ianuarie 2021 și cauza *Roşca contra Moldovei*, din 22 martie 2005).

Potrivit art. 381 alin. (1) Cod contravenţional, *orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime*.

Astfel, în ședința instanței de recurs s-a stabilit, că la 17 iulie 2025, agentul constatator Jelezov R., din cadrul Inspectoratului de Poliție Comrat, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 217932 prin care Arabadji Roman a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, în perioada august 2024, a transmis datele personale două persoane necunoscute, pentru a fi înregistrat și a primi un ajutor material, și a se înregistra în aplicația PSB, cu scopul de a primi mijloace financiare la alegerile prezidențiale Republica Moldova din 2024. (f.d.15)

La rândul său, făptuitorul Arabadji Roman, la 17 iulie 2025, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 217932 și a deciziei agentului constatator din 17 iulie 2025, solicitând încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravențională stabilită la art.47^1 alin.(1) Cod contravențional. (f.d.2-13)

La data de 28 noiembrie 2025 contestatarul Arabadji Roman a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Comrat (sediul central) cerere de completare a contestației inițiale. (f.d.42-50)

La data de 03 iunie 2026, prin hotărârea judecătoriei Comrat sediul central, s-a respins contestația lui Arabadji Roman împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 217932 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat din 17 iulie 2025, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată. (f.d.96-103)

La data de 30 iunie 2026, Arabadji Roman, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 03 iunie 2026, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.107-117)

Subsecvent, discutând esența faptei contravenției incriminate, Completul menționează că din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție care a fost întocmit la data de 17 iulie 2025 în privința lui Arabadji Roman reiese că, acesta *în perioada august 2024, a transmis datele personale două persoane necunoscute, pentru a fi înregistrat și a primi un ajutor material, și a se înregistra în aplicația PSB, cu scopul de a primi mijloace financiare la alegerile prezidențiale Republica Moldova din 2024. (f.d.15)*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, Completul de judecată constată că, instanța de fond nu a stabilit totalitatea circumstanțelor de fapt, și nu le-a dat o apreciere multilaterală tuturor materialelor dosarului, ***pripit*** ajungând la concluzia respingerii contestației.

Completul de judecată remarcă că potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravenţional *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine:*

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate sub aspectul prevederilor art. 462 Cod contravenţional, Completul constată că, instanța de fond nu a stabilit totalitatea circumstanțele de fapt, și nu le-a dat o apreciere multilaterală tuturor materialelor dosarului, ***pripit ajungând la concluzia respingerii contestației***, din motiv că vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse.

La caz, instanța de recurs reține că prevederile art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, în a cărei comitere este învinuit Arabadji Roman, au fost introduse în Codul contravențional prin Lege nr. 230 din 31 iulie 2024.

Totodată, potrivit conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție din 17 iulie 2025, la rubrica „***Timpul săvârșirii* sau *perioada săvârșirii***”, Completul de judecată stabilește ca fiind indicat luna „***august***” anului 2024. (f.d.15)

În acest context, Completul observă că prevederile art. 47^1 Cod contravențional – „*Coruperea electorală pasivă*” – au fost introduse în Codul contravențional prin Legea nr. 230 din 31 iulie 2024, care a intrat ***în vigoare la data de 15 august 2024***.

Deoarece în procesul-verbal este indicată generic doar luna „august” a anului 2024 (fără o zi exactă), Completul observă pe bună dreptate că fapta ar fi putut fi comisă într-o perioadă în care legea nu exista.

În acest sens, Completul învederează faptul că orice dubiu se interpretează în favoarea persoanei învinuite (in dubio pro reo).

Concomitent, Completul de judecată evidențiază faptul că descrierea faptei contravenționale (fabula învinuirii) inserată în procesul-verbal cu privire la contravenție, nu respectă cerințele de claritate și precizie a acuzației. Simpla mențiune a perioadei „din august 2024” este lacunară și insuficientă, lăsând incert momentul exact al consumării contravenției, element factual indispensabil atât pentru corecta încadrare juridică, cât și pentru verificarea curgerii termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Conform principiului neretroactivității legii contravenționale consacrat de art. 3 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la*

momentul săvârşirii faptei. Legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei contravenţii nu are efect retroactiv, astfel, nimeni nu poate fi sancționat pentru o faptă care, la data comiterii ei, nu constituia contravenție.

Potrivit art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege,* ***este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională***.

Totodată, Completul reține la caz că, instanța de fond nu a verificat și nu a dat o apreciere probelor ce vizează pretinsa recepționare a mijloacelor bănești de către contravenient, și anume mesajele de tip SMS. Or, aceste date sunt determinante pentru stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, în contextul în care momentul consumării contravenției urmează a fi raportat la cadrul normativ în vigoare la data săvârșirii pretinsei fapte.

În acest sens, Completul reține că la materialele cauzei de către agentul constatator nu au fost anexate probe veridice și concludente care ar atesta faptul că în luna august 2024, și cu atât mai puțin după data de 15.08.2024, Arabadji Roman ar fi recepționat vreun mesaj de tip SMS din partea băncii PSB (Federația Rusă), ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă. Această omisiune probatorie este confirmată în mod indubitabil de însuși procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.07.2025. Din analiza conținutului acestui înscris reiese clar că toate mesajele SMS adresate lui Arabadji Roman au parvenit exclusiv într-un alt interval temporal, respectiv în perioada 16.09.2024 - 20.10.2024, fapt ce invalidează susținerile agentului constatator cu privire la pretinsa faptă din luna august.

Prin urmare, analizând corpul probator administrat în cauză, Completul concluzionează că nu s-a probat recepționarea mesajelor de tip SMS în cursul lunii august, așa cum s-a reținut în procesul-verbal cu privire la contravenție. Agentul constatator nu a prezentat nicio dovadă certă din care să rezulte că actele materiale imputate s-ar fi produs în intervalul de timp menționat în actul de acuzare. Lipsa unor elemente de fapt care să confirme primirea acelor mesaje în luna august atrage caracterul neîntemeiat al constatărilor din procesul-verbal sub aspectul laturii obiective.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care:* ***nu există faptul contravenţiei***.

Completul de judecată remarcă faptul că CtEDO, a reiterat că efectul art. 6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligaţie de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Cu toate acestea, deşi art. 6 obligă instanţele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înțeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument. Întinderea obligaţiei de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinate în lumina circumstanţelor cauzei. Drept urmare, Completul nu învederează necesitatea expunerii asupra altor argumente ale recurentului.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul Contravențional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.*

În urma celor expuse, instanţa de recurs constată că, urmează a fi admis recursul înaintat de către Arabadji Roman, casând hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 03 iunie 2026, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care va admite parțial contestația înaintată de Arabadji Roman cu anularea deciziei agentului constatator din 17 iulie 2025 și încetarea procesului contravențional intentat împotriva acesteia, deoarece nu există faptul contravenției. Sub aspectul pretenției petiționarei referitoare la anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 17 iulie 2025, Completul constată că solicitarea respectivă este nefondată, urmând a fi respinsă.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către Arabadji Roman.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 03 iunie 2026, adoptată pe cauza contravențională la contestația declarată de către Arabadji Roman împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 217932 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat din 17 iulie 2025, prin care

ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, ***cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care***:

Se admite parțial contestația depusă de către Arabadji Roman.

Se anulează decizia agentului constatator Jelezov R., din cadrul Inspectoratului de Poliție Comrat din 17 iulie 2025 în privința lui Arabadji Roman de sancționare în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent al sumei de 25000 lei, cu încetarea procesului contravențional, deoarece ***nu există faptul contravenției***.

În rest contestația depusă de către Arabadji Roman, se respinge ca nefondată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

HUDOBA Valeri COLEV Grigori CHERDIVARA Dumitru